

Leren, passie en gemeenschap in Glasgow

Tijdens onze studiereis met de Master Leren en Innoveren trokken Lukas, Nelson en ik (Maarten) naar het hart van Schotland: Celtic Park in Glasgow. Een stad met een rauw randje, maar vooral met een groot hart voor onderwijs, innovatie en... voetbal. En niet zomaar voetbal: Celtic Football Club, één van de meest legendarische clubs ter wereld. Wat begon als een leerzame uitstap, eindigde als een onvergetelijke avond vol gejuich, energie en verbondenheid.

Celtic FC: een club geboren uit solidariteit

Celtic werd in 1887 opgericht door de Ierse priester Brother Walfrid met een bijzonder doel: het bestrijden van armoede onder de Ierse immigranten in Glasgow. De opbrengsten van de eerste wedstrijden gingen niet naar spelers of sponsors, maar naar maaltijden voor arme gezinnen.

Die sociale missie vormt tot op de dag van vandaag het kloppend hart van de club. Celtic is veel meer dan een voetbalorganisatie, het is een gemeenschapsproject dat bruggen slaat tussen sport, onderwijs en maatschappelijke ontwikkeling.

De Celtic FC Foundation: leren, groeien en kansen creëren

De Celtic FC Foundation zet zich in voor educatie, gezondheid, sociale inclusie en employability in heel Glasgow en daarbuiten. Wat bijzonder is: de club gebruikt haar invloed en infrastructuur om leren betekenisvol en praktisch te maken.

Enkele voorbeelden:

- Onderwijsprogramma's in samenwerking met lokale scholen, waarin jongeren via sport werken aan vaardigheden als teamwork, discipline en leiderschap.
- Workshops en mentorschap voor kansarme jongeren, gericht op zelfvertrouwen, motivatie en loopbaanoriëntatie.
- Gezondheidsprojecten waarin leerlingen leren over voeding, beweging en mentale veerkracht.

Celtic laat zien dat leren niet ophoudt bij de schoolpoort. Ze brengen onderwijs tot leven door jongeren te inspireren binnen een context die ze aanspreekt: voetbal, gemeenschap en identiteit. Voor ons, als studenten Leren en Innoveren, was dat een krachtige les: onderwijs wordt sterker wanneer het raakt aan wat mensen beweegt.

De wedstrijd: 4-0, kippenvel en pure euforie

's Avonds was het tijd voor wat misschien wel het hoogtepunt van de reis werd: een wedstrijd in Celtic Park, ook wel Paradise genoemd door de fans. Zodra we het stadion naderden, voelden we de spanning in de lucht. Overal groene en witte kleuren, vlaggen, gezang, en de geur van friet en regen, typisch Schots, typisch voetbal.

We besloten volledig op te gaan in de sfeer en kochten Celtic-sjaals en mutsen, zodat we niet alleen toeschouwers waren, maar échte fans voor één avond. Toen het stadion

volstroomde en meer dan 60.000 mensen “You’ll Never Walk Alone” begonnen te zingen, kregen we kippenvel van top tot teen.

De wedstrijd zelf was een feest: Celtic speelde overtuigend en won met 4-0. Bij elk doelpunt sprongen we uit onze stoelen, juichten we alsof we er al jaren kwamen, en high-fiveden de mensen om ons heen. De energie in het stadion was onbeschrijfelijk een mengeling van trots, passie en verbondenheid. Zelfs als je geen voetbalfan bent, word je hier vanzelf meegesleept.

Na de wedstrijd bleven we nog even staan, starend naar het veld dat nog nastraalde van licht en geluid. We praatten over wat we hadden meegemaakt: de kracht van sport, de beleving van een gemeenschap die zó met elkaar verbonden is, en hoe dit alles ook raakt aan leren leren over identiteit, over samen beleven, en over cultuur.

Reflectie: wat wij leerden van Celtic

Ons bezoek aan Celtic was veel meer dan een leuke avond uit. Het was een levende les in hoe organisaties een maatschappelijke rol kunnen vervullen door passie, onderwijs en gemeenschap te verbinden.

Celtic leert niet alleen spelers om beter te voetballen, maar leert een hele stad om sterker te worden. Hun aanpak laat zien hoe je vanuit identiteit en betrokkenheid kunt bouwen aan duurzame verandering.

Voor ons als studenten Master Leren en Innoveren was dit een prachtig voorbeeld van hoe leren, inspireren en verbinden hand in hand kunnen gaan, zowel op het veld als daarbuiten.

En eerlijk? De 4-0-zege, de sjaals, het gezang en de glimlach van duizenden mensen om ons heen maakten het tot een avond die we nooit zullen vergeten.

Slotgedachte

Wat wij meenemen van Celtic is niet alleen de herinnering aan een geweldige wedstrijd, maar ook een diep respect voor hoe een voetbalclub kan uitgroeien tot een bron van hoop, trots en onderwijs.

Of, zoals een Schotse fan ons zei toen we het stadion verlieten:

“At Celtic, it’s not just football. It’s family.”